

ՄԱՍԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարվանը 6 ռուբլ:

Թիֆլիսում գրվում են միայն խմբագրատան մէջ:

Օտարաբարձարացիք դիմում են ուղղակի
Tiflis. Pedagogia „Muzak“

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(հացի կիրակի և սուր օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԿԱԿՈՒԹԻՒՆ

— Եւրօպիոյ տեսութիւնն: Նամակ Գանձակից: Նամակ Ալեքսանդրապոլից: Նամակ խմբագրին: Նամակ խմբագրին: Նամակ խմբագրին: — Արտաքին տեսութիւնն: Հայ կաթողիկոսների խնդիրը: Գերմանիան: — Մշակիչ հեռագիրներ: — Յայտարարութիւններ: — Տեղեկացոյց:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԳԱՆՁԱԿԻՑ

19 մարտի

Գանձակի փողոցներում թափառող և եկեղեցիների դռներում դեղերով թէ տեղացի և թէ օտարաբարձարացի աղքատների անասխանները դրուծելը դեռ 1876 թվին հարկադրեց մեր քաղաքացոյց, նրանց թիւը գէթ մասամբ փոքրացնելու նպատակով, կազմել աղքատների խնամարկութեան արկը: Յիշեալ թուում կազմվեցին ժողովներ, ընտրվեցին հոգաբարձուներ, որոնց պարտքն էր աշխատել կազմել տարով կանոններ առաջարկել օր հարկին է ի հաստատութիւն, բայց այդ ընտրութիւնը մնաց լակ ընտրութիւն: Հոգաբարձուք մնացին առանց հաստատութեան, կանոնադրութեան ծրագիրն էլ ընկնելով մի պարտի կրկար արկը այնտեղից դուրս է դուրս գալիս, աղքատներն էլ իրենց սովորութեամբ թափառում են ամեն տեղ, և այնքան են ժողովում եկեղեցիների դռներում, որ եկեղեցի գնացողներին իրենց պահանջներով քիչ է մնում յետ փախցնեն, թէ և ընտրված հոգաբարձուները չեն հաստատված այնուամենայնիւ հարկաւոր դէպքում իրենց աշխատութիւնը չեն խնայում: Ինչպէս լսում ենք այժմ դրանց մօտի գումարը հասնում է մօտ 1200 ռուբլու: Աւերորդ չեմ համարում սակ մեր մի քանի պարոններին, որ նրանք լաւ վարված կը լինէին, եթէ այդ կանոնադրութեան ծրագիրը արկից հանելով հասարակութեան քննադատութեան ենթարկէին:

Որքան յիշում եմ աղքատների խնամարկութեան հոգաբարձուների հետ նոյն 1876 թվին ընտրվեցին և մեր եկեղեցիների երեցփոխաններին հաշուառեսներ: Այս ընտրութիւնը նոյնպէս մնաց լակ ընտրութիւն: Սրանց ընտրութեան թիւրքն էլ ընկաւ Թիֆլիսի կոնսիստորիայի անտակ արկը: Ես հաստատեցի եմ, եթէ մեր հաշուառեսն պարոնները հաստատված լինէին իրանց պաշտօնի մէջ, մեր երեցփոխանները երբէք չէին համարձակվի ցոյց տալ անպիսի գումարներին չնչին տոկոս, կամ չէին թողնի որ երեցփոխանի հիւանդութեան ժամանակ մասնաւոր հաշիւ քննելու ժամանակ 6000 ռուբլ երևացած գումարը նրա առողջանալուց յետոյ հասնէր 3—4000 ռուբլու, կամ մի ուրիշ երեցփոխանը անէ եկեղեցական գումարը պարագ արկումը ընկած է եղել առանց տոկոսի և թէ կրպակներից ստացվել է զանազան ժամանակներում զանազան մարդկանցից և 180 ռուբլ: Ուրից է ստացվել, որքան ժամանակվայ համար, այդ ո՞վ է հարցնողը, չեմ կամենում թէ սրանց և թէ միւսների պահատութիւնները մի առ մի սեն, առանց այն էլ նամակ երկարում է, մեր հոգևոր իշխանութիւնն էլ բաւականա՞նում է տեսնելով հաշուառեսների մատենումը մէկ քանի ճոնների և կոչկակարների ստորագրութիւններ: Վստահանում եմ մեր հոգևոր իշխանութեան ուշքը հրախրել թէ հաշուառեսներ հաստատելու և թէ երեցփոխանների հաշիւները խտտութեամբ նայելու մասին:

Մենք լրագրներում կարող եմք հրաւերք ազգայիններին, սուրբ նրաւաղէմ մեծագումար պարտքի օգնութեան, մինչդեռ նոր կալուածների կկամուտը վերատեսուչների ձեռին խաղալը են

դարձած, խօսքս մասնաւորեմ, սուրբ երուսղէմը Գանձակում ունի մէկ քանի կրպակներ: Նրա վերատեսուչ հանդուցեալ Աւստամ Ափանասնանը որքան մեզ յայտնի է մինչև 1870 թիւը իր հաշիւները տեղական հոգևոր իշխանութեան միջոցով հասցրել է սուրբ էլմիածնի ակոսին: Այնուհետև հանդուցեալը զգուշացաւ, որ այդ արկիւնքը պէտք է հասնէր սուրբ երուսղէմի և ոչ սուրբ էլմիածնին: Չը նայելով, որ վերջին քանի քանիցս պահանջեց նրանից, նա չը կամեցաւ տալ: Գեռ հաշիւները չը վերջացրած նա 1877 թվին վախճանվեցաւ: Փանի մեր սուրբ երուսղէմի ակոսը այսպիսի նեղ դրութեան մէջ է, հարկ կայ հանդուցեալ Ափանասնանցի ժառանգները վրա, որ օր առ օր վերջացնելով հաշիւը, գումարը հասցնեն ըստ պատկանելոյն:

Գանձակի գետի ջուրը ամառ ժամանակ նուազեցի՞վ քաղաքացիք ընկնում են մեծ նեղութեան մէջ, և որ քաղաքացիք նեղութիւնն չը կըրին 15 տարի պահից առաջ բարձրագոյն մարմնաւոր իշխանութեանց հրամայած է տեղիս քաղաքային ոստիկանութեանը արթուն հսկողութիւն ունենալ և չը թողնել քաղաքից բարձր այդ գիւղ անկել, այլ թէ ցանկացողը կարող է քաղաքից ներքև անկել: Ինչպէս թողի վրայի տաւերը մեռած են, այնպէս էլ այդ հրամանը իր նշանակութեամբ գործադրվում է (չէ որ հենց այս մասին էր, որ անցեալ տարի պարոնի մէկը սպառնում էր միւսին սպանել, եթէ նա կը համարձակվի այդ մասին կրկնել իր խօսքը): Ինչպէս լսեցի գանձակցիք աղակաւ քաղաքային ոստիկանութեանը օրերումս խնդր են տուել, որ առ իրաւունք տայ Պ. Ղ. Ս. Օսանիսեանցին որպէս վերջինս իրաւունք ունենայ հրակելու և չը թողնելու գոնէ այսուհետև այդիք անկել համաձայն վերոյիշեալ կարգադրութեան: Չը դիտեմ մերոնք արանով ինչ են ուղում հասկացնել ոստիկանութեանը: Տեսնե՞ք ինչ պատասխան կը ստանան, մինչ պատասխան ստանալը ցանկանում եմ սեն, միթէ համոզված են մերոնք, որ ոստիկանութիւնը եթէ իր այնքան մեծ կազմակերպութեամբ չէ կարողանում առաջն առնել, պ. Օսանիսեանցը, որ առանց այն էլ քաղաքային գործերով խնդրված է, կարող է ըստ արժանոյն հսկել: Եթէ իրաւ մարդ ընտրելու հարկաւորութիւն կայ ինչի անպատճառ նրան նեղութիւն տալ, միթէ չէր կարելի մի ուրիշ աւելի ազատ և գործունեայ անձն ընտրել:

Գանձակում դեռ ևս շարունակվում է ժողովների տեղիս երկսեռ զարդներ չինելու համար: Եթէ չեմ սխալվում անցեալ տարի էլ ժողովեցին, մտածեցին, վճռեցին գետին առնել, որ և գնեցին 1400 ռուբլով: Այժմ ինչպէս լսեցինք մէկ քանի պարոններ անցեալ շաբաթ ունեցել են գեր. յաճորդի մօտ նիւտ և հասնել են այն եղբակացութեան, որ պէտք է ուսումնարանների շինութեան համար գնվի գետին և ահա կրկու շաբթից աւելի է զանազան կալուածատերերի առաջարկութիւններ են անում: Մէկին առաջարկում են 6000 ռուբլ, միւսին 7000 ռուբլ մի ուրիշին 4000 ռուբլ, և ոչ մէկի հետ դեռ չեն կարողացել առուձախս վերջացնել: Ինչպէս լսուվում է այդ գետնի գինը պէտք է տան սուրբ Յովնանէս մայր եկեղեցոյ գումարից, դեռ չը գիտենք հոգևոր իշխանութիւնը թող կը տայ թէ ոչ, թոյլ տալու մասին մենք շատ կասկածաւոր ենք ըստ որում նրան շատ լաւ յայտնի է, որ սուրբ Յովնանէս եկեղեցին իր բազում ունի մի այնպիսի լայնատարած պարտէզ, որոյ մէջ կարելի է ոչ թէ մէկ, այլ եթէ կամենան երկու ահապին ուսումնարաններ շինել իրենց առանձին առանձին բազարով, եկեղեցին այսպիսի յարմարաւոր գետին ունենալուց յետոյ միթէ անտեղի չէ եկեղեցական գրամները ի կորուստ մատնել: մինչդեռ այդ գումարով կարելի է նրա պարտքում չինել ուսումնարանների շինութիւնը:

ՆԱՄԱԿ ԱԼԵՔՍԱՆԴՐԱՊՈԼԻՑ

15 մարտի

«Մշակի» № 33-ում կարդացինք մի նամակ Ալեքսանդրապոլից * * ստորագրութեամբ, որ մասին կամենում ենք մի քանի խօսք ասել: Մեզ երևում է, որ պ. նամակագիրը իր այդ գրուածով բուն նպատակ է ունեցել արտաւորել մեր քաղաքի ուսուցչական խմբի գործունեութիւնը, թափել է իր սրտի մաղձը նորա վրա և աշխատել է լքան կարելի է նրա ունեցած վարկն ու համակրութիւնը պակասցնել հասարակութեան առաջ: Այդպիսի զգացմունք արտայայտելը սովորական է միայն մեր «անկեղծոցիւ աղաքաներին», որի անդամներից մէկն էլ գուցէ և պ. * * -ը լինի: *

Ազնիւ մարդը երբէք պարոն նամակագիրը կատողութեան նմանը չէր կարող անել: Յայտնի է, որ Սահակաւունչան ուսումնարանը (որի մէջ սովորում են քաղաքիս չքաւոր դասակարգի օրիորդները ճիւղաբար) անա քանի տարի է բացված է ու գոյութիւն է ստացել միայն մեր ուսուցչական խմբի շնորհիւ, չը կայելով, որ ստքա (ուսուցչները) ամենքն էլ սիրով ձրբաբար մինչև այժմ դասախօսում են, ներկայացումներ են տալիս ուսումնարանի օգտին, զանազան այցելուներից նուէրներ են հաւաքում, այնուամենայնիւ հողել է գոյացել մի չնչին դրամագումար, 3300 ռուբլ: Դա ինչ մեծ գումար է, հարցնում եմ պ. * * -ին, որի մէջ խոճի ձայնը կորուած լինելով, ասում է «աշխատում են հարստացնել նորա գանձարանը»: Կարելի է այդ գումարը ապահովութիւն համարել ուսումնարանի համար և հոյակապ պալատներ վարձել նորան: Պ. * * * ասում է, ուսումնարանի սենակները անյարմար են, լաւ բայց միթէ ուսումնարանի համար և հոյակապ պալատներ վարձել նորան: Պ. * * * ասում է, ուսումնարանի սենակները անյարմար են, լաւ բայց միթէ յայտնի չէ պարոնին որ Ալեքսանդրապոլում այս երկու տարիներ պատերազմի պատճառաւ, սենակների սով էր, չէ որ ամիսը 5 ռ. արժող սենակը 50 ռուբլով էլ չէր ձեռք ընկնում. հարցնում եմ, ինչն էր պատճառը, որ պատերազմի ժամանակ մեր բոլոր ուսումնարանների դասատուութիւնները դադարեցրին և հիւանդներով կամ վիրաւորվածներով լեցրին: Մենք գիտենք, որ Սահակաւունչան ուսումնարանի վարչութիւնը, ինչ դժուարութեամբ կարողացաւ ձեռք բերել այդ սենակները, այն էլ բաւական քրէ՞ տալով:

Եթէ դուք պ. * * * ուսումնարանի աշակերտուհիների մէջ յառաջդիմութեան նշոյլ անգամ չէք նկատել, դորա պատճառը այն է, որ այցելել էք այնտեղ ոչ թէ բարեկամական, այլ թշնամական աչքով նկատողութիւն անելու, այն ինչ մենք ինքներս էլ եղել ենք այցելու, բայց դուք ենք եկել ուսումնարանից ուրախ ու գոհացողից տպագրութեամբ: Բացի դորանից որքան էլ պակասութիւն նկատելիս չինէիք, դուք տեղիք չտե՞նք արտաշաւու, որովհետև թիչ էք տուել, որ ինչ էլ պահանջէք, ուսուցչներից թէ որքան երկարատարաւ են ու շնորհակալ Ալեքսանդրապոլի աղքատ դասակարգը մանաւանդ որ իրանց օրիորդներին ճիւղաբար ուսուցանում են, ձեռագործութիւն են սովորեցնում, դա յայտնի է արդէն նոցա դէպի ուսուցչները ունեցած ջիւր համակրութեամբ: Միթէ յանցանք չէ պ. * * * որ փոխանակ շնորհակալութիւն մատուցանելու ուսուցչներին, որոց շնորհիւ կրկնում եմ միայն գոյութիւն ունի ուսումնարանը, դուք զանազան անտեղի ու դատարկ նկատողութեամբ աշխատում էք նոցա սիրտը կտորելու: Ես ինչք ոչ հոգաբարձու եմ և ոչ էլ այն ուսումնարանում օրիորդ ունեմ սովորող միայն որպէս ճշմարտասէր քաղաքացի, պարտք եմ համարում արդարութիւնը պաշտպանել:

Խօսելով հոգևոր ուսումնարանի մասին, ասում էք քաղաքի բերմամբ մաս կրկնող դասատուներ, ուր երեցփոխան գլու էր, բարեկեցի ակնոցաւոր ուսուցչին, պատիւ ունեցայ ծա-

նօթանալ նորա հետ, զարգացած էր երկրում, բայց իւր արհեստում շատ աղէտ: Զարմանալի բան, վերեւում ասում էք, եկեղեցում աշակերտները և աշակերտուհիները քաղցրաձայն երգում էին, և այժմ էլ տղետ էք անուանում երեցփոխան ուսուցչին իր արհեստում, ապա նւմ շնորհիւ էին նոցա սովորել կրկնել: Մի մտանաք, պարոն, որ ամենախելօք մարդը նա է, որ ուրիշին յիմար չի անուանի: Ինչ երկար ընեն, ձեր վերջաբանը աւելի պարզում է սրբափղ նպատակը: Ի դուր էք զանազան կերպով աշխատում հոգաբարձութեան և ուսուցչների մէջ ատկութեան սերմն ցանելու, զանազան արտուր գոյներով նկարագրելով վերջիններս, մենք լաւ ենք ճանաչում նորանց: Մենք յարգել ենք ու կը յարգենք ուսուցչներին, քանի տեսնում ենք նոցա մէջ անդհասէր օգի, արնիւ զգացմունք և աղօթողութեան օգործունէութիւն:

Լ. Լ.

ՆԱՄԱԿ ԽՍՐԱԳՐԻՆ

Այսպիսաւ, 21 մարտի

Մի քանի պարոններ վերջին օրերումս պակասին Ախալցխայում կամաւոր նուէրք հաւաքել յօգուտ Արարատեան ընկերութեան: Մինչև հիմայ հաւաքված փողի գումարը հասնում է 450 ռուբլու. բայց նուիրաժողովները մտադիր են այդ գումարը հասցնել մինչև 1000 ռուբլու, բայց յայդման է դոքա մտադիր են մի մշտական երեսուն անգամից քաղկացած ընկերութիւն կազմել Ախալցխայում, այն նպատակաւ, որ իւրաքանչիւր տարի Արարատեան ընկերութեանը հաստացանեն 500 ռուբլ: Այդ գումարը նոցա կարծում են ստանալ թատրոնական ներկայացումներից, վիճակախաղից, եկեղեցիներում և փողոցներում տարվայ որոշեալ ժամանակներում զանձանակ ման ածելով, ընկերութեան իւրաքանչիւր անգամին պարտաւորեցնելով որ նա իւրեան յարմար դատած այս կամ այն միջոցով, այսինքն իր բարեկամներից կամ ազգականներից, հարաանիքների ու խնջւղների, մեռելախաղի և երկխայ միտքերու ժամանակ և այլն համար նուէրք ժողովելով իւրաքանչիւր ամիս ընկերութեանը մի որոշեալ գումար հասցնէ: Եթէ ընկերութիւնը իրան ընտրած այդ կամ այդպիսի միջոցներով չը կարողացաւ իւրաքանչիւր տարի վերոյիշեալ 500 ռուբլին մասամբ կամ ամբողջապէս ձգտովել, նա յանձն է առնում հանգանակութեամբ իր անդամներից ստանալ այդ գումարը պակասորդը կամ ամբողջը: — Որովհետև այդ կազմվելիք ընկերութեան անդամները լի ենելու են քաղաքիս հայ հասարակութեան ամեն դասակարգից անխտիր և նոցա մեծ յոյս ունեն, որ եթէ իրանք յանձնառու լինեն լոկ աշխատանքին, շատ հեշտութեամբ կարող են հասարակութիւնից վերջինեալ գումարը անխափան ստանալ, ուստի և պատշաճ են դատում, որ այդ գումարը յանձնվի «Արարատեան ընկերութեանը» գլխաւորապէս հեռակալ պայմաններով:

ա) Որ այդ գումարով երկսեռ ուսումնարան կամ մի երկու երկսեռ նախակրթարաններ բացուեն Հայաստանում. աւելի լաւ եթէ լինի այդ ուսումնարանը Տաւրուսում:

բ) Որ այդ ուսումնարանը կուլի Ախալցխայի հայ հասարակութեան անունով:

գ) Որ Արարատեան ընկերութիւնը այդ ուսումնարանի թէ ուսումնական և թէ քոմեսական մասին մանրամասն հաշիւ տայ իւրաքանչիւր տարի Ախալցխայում կազմվելիք ընկերութեանը: —

Իբրև միւր ժողովարաններից և կազմվելիք ընկերութեան անգամակցելու պատիւն ունեցող, ես, ըստ առաջարկութեան իմ ընկերների դիմում եմ այսու «Մշակի» խմբագրութեանը խնդրելով բարեհաճել օգնել մեզ իւր խորհուրդներով, որը կարող է լինել կամ մասնաւոր նա-

ըզուան ալ, սովորութիւնն ալ պատմութիւնն ալ բառքն ալ մտայնելու նպատակով զատնաբը լեզուով տանիք և բարբոթ Ֆրէնկը ըլլալու առաջնորդած էր, այսինքն պատկառնութիւնը Փուրջիոյ հայ կաթողիկոսին աւելի հայութենէ օտարացնել նայած էր, այնպէս որ կաթողիկոս հայութեան վրէժն ազգէ լինելը կը հարցուէր, «կաթողիկոս ևս կրտսեր» բայց «հայ ևս» բառը բերանն առնել կը խորշէր իբրև մահացու մեղք:

Չայս ընել տուողը կաթողիկոսութիւնը չէր, այլ պատկանութիւնը, զի Փաղղոյ և Անգղիոյ մէջ ալ կան կաթողիկոսներ, որոնք ազգապաշտօնը կամ անգղիացի են կրտսեր, զի հոն պատկանութիւնը ազգացումը չունի, իսկ հոս այդ ազգացումը լիովին ի գործ դնելով հայր հայութենէ օտարացնել կը ներկայանայ:

Ահա սոյն ազգապաշտօն և օտարացման առաջնորդող ներքիններ մասամբ մը առաջին աստիճան համար էր որ Արևելեան կաթողիկոս հայերն ալ կաթողիկոս անունով հանդերձ, պատկան կղերին իրենց ամեն ներքին գործոցը միջամտութիւնը արգելեցին և մերժեցին, որպէս զի իրենց ազգ. ինքնուրոյնութիւնը կարենան պահպանել, և անոնց մեջ որք պատկանութեան ներշնչութիւնն և ազգացումը չունին հոսի և ազատ մտայնած են կաթողիկոս ըլլալով հանդերձ, անոնց մէջ հայ ազգային զգացումներն աւելի վառ և կենդանի կը տեսնուին:

Արևելեան կաթողիկոս հայերն, իրենց յուսացած զօրութիւնն ու ստուարութիւնը չը գտնելով հանդերձ, դարձեալ կը շարունակէին իրենց ինքնուրոյնութիւնը պահպանել, երբ Քիւրթիստի դէպքը բերաւ զերեք նորէն այն վիճակին մէջ ձգեց՝ յորում կը գտնուէին Ռէվէրենտիստի կոնգրէսի առաջ: Իսկ անկէ ի վեր մինչև ցարդ կաթողիկոս հայր զէպ յառաջ քայլ մը առած էր ինքնուրոյնութեան:

Այն ատեն ինքն իրեն ոչ կաթողիկոս (հոգևոր գլուխ) ունէր և ոչ Պատրիարք (քաղաքային գլուխ), և երկուքն ալ ունեցաւ, իսկ այսօր ունի իւր կաթողիկոսը, որ է հոգևոր կամ կրօնական գլուխը, և կը պահի իրեն միտակ Պատրիարք մը այսինքն քաղաքային գլուխը որ ներկայացնէ զինքը Ք. Դրան առջև և իւր քաղաքային գործերը տեսնէ:

Արևելեան կաթողիկոս հայերն, ինչպէս վաղուան երեսփ. ժողովին մէջ պիտի տեսնուի պիտի աշխատին և բոլոր ձեռքերն պիտի թափեն որ իրենց համար Քիւրթիստի տեղ նոր Պատրիարքի մը ընտրութեան հրամանն ստանան, և կամ մինչև նոր պատրիարքի մը ընտրութիւնը քաղաքային գործերն տեսնելու համար՝ տեղապահ մը անուանելու հաւանութիւն առնուի Ք. Դրանէ: Եթէ իրենց այս ձգանց և վորձոյն մէջ յաջողին՝ լաւ, զի դարձեալ ինքնուրոյնութիւնն պահած կը լինեն, իսկ եթէ չը յաջողին, և յաջողեն ալ կատարեալ են, այն ատեն դժուարին կացութեան մը մէջ կ'ընան, զի իրենց համար զերեք Ք. Դրան առջև ներկայացնող և քաղաքային գործերն տեսնել յանձն առնող Պատրիարքարան մը որոնելու պիտի ստիպուին:

Ահա այս Պատրիարքարան որոնելու հարկադրեալ կաթողիկոս հայր կացութեան առաջն է՝ որ մեզ հայոց համար ալ նոր պարագայ մը և լուրջ մտածութեան արժանի վիճակ մը յառաջ կը գոյ թէ, ի՞նչ զիջք բռնելու ենք մեր կաթողիկոս ազգայնոց առաջը:

Ըսինք թէ ասոնց այժմու պէտքը աւելի քաղաքային է քան թէ կրօնական. արդ քաղաքային պէտք մ'ունեցող ժողովրդեան մը՝ կրօնական պայման կամ դաւանութեան միութիւն մը առաջը դնելն աւելի անքաղաքակիրթ և աննրբել վարմունք մը չը կրնար ըլլալ: Ցարակոյս չը կայ որ եթէ հա-

ստն կաթողիկոս պատրիարք՝ հոչակոսի, Արևելեան կաթողիկոս հայերն իրեն իբրև Պատրիարք՝ այսինքն քաղաքային գործոց գլուխ դիմած ատեն նա ամենէն առաջ իրեն կրօնական իրաւասութեանը հպատակելու և հրահանգելու կրօնական պայմանը յառաջ պիտի բռնէ:

Արդ, ահա հոս է խնդիրը, մեր հայոց Պատրիարքարանը ինքնին պիտի ունենայ այդ ազատամտութիւնը, որ իրեն դիմելու հարկադրող հասարակութեան մ'առանց կրօնական պայմաններն ինչպէս ընելու, զանի Ք. Դրան առջև ներկայացնելու և իւր քաղաքային գործերն ալ անխորտ տեսնելու և կարգադրելու պատրաստ և յօժար ցոյց տայ ինքզինքը, ճիշդ ինչպէս որ Ք. Դրան առջև կը ներկայացնէ վարորդներն ու խրատներն, (որք ներստորական ըլլալովն հանդերձ (որք մեր հայաստանեայց եկեղեցւոյ դաւանութենէն չեն և իրենց յատուկ կաթողիկոսն ու պատրիարքը ունին) դարձեալ մեր Պատրիարքարանին միջոցաւ կը տեսնեն ու կը կարգադրեն իրենց քաղաքային (այն է քանիչէրայի վերաբերեալ) գործերը:

Ասի իբրև օրինակ յառաջ կը բերեմք, հաստատելու համար թէ ժողովրդեան մը մենէ եկեղեցւոյ կամ կրօնով բաժնուած ըլլալը իրական արդիւք մը չը կրնար ըլլալ պատրիարքարանով, այսինքն քաղաքային գործոց վարչութեան մէջ միասնաբար, բաւական է որ մեր Պատրիարքարանը, ինչպէս յատուկ գրասենեակ մը բացած է մենէ ազգաւ, կրօնով և հոգևոր իրաւասութեամբ տարբեր Ատրիին ու Խպտին քաղաքային գործերը տեսնելու, նորա եկեղեցւոյն չը միջամտելով, նոյնպէս ալ Արևելեան-կաթողիկոս հայոց համար ալ յօժար գտնուի յատուկ գրասենեակ մը սահմանել, ասոնց կրօնական գործոցն բնաւ չը միջամտելով, սակ քաղաքային գործերն տեսնելու և կարգադրելու համար, ճիշդ ինչպէս կը լայր դարձեալ ասիկէ հետ առաջ, որ ատեն կաթողիկոս հայերն ալ հիմա կուրեն ոչ նուազ կաթողիկոս էին: Ազգային միութեան հասնելու աւելի ազատամտ ճանքն ալ սա է, և ժամանակիս լուսաւորութիւնն ու քաղաքակիրթութիւնն ալ զայս կը պահանջեն մեր հայոց ազգէն, իբրև իւր ըրջամտութեանը, խոհակամութեանն ու ազգաիրութեանը արժանաւոր ընթացք մը:

Կաթողիկոս ազգայինը ասիկէ տակաւին մինչև 15 օր կրնան սպասել իրենց նոր պատրիարքի կամ տեղապահի մը ընտրութեան փորձոյն արդիւնքը տեսնելու, իսկ անկէ անդին անհար կ'ընեն այլ ևս սպասել զի քաղաքային գործերն սպասել չեն դիտեր, այլ հոն կը դիմեն ուր որ կրնայ տեսնուիլ այդ գործերը:

Ահա այս ծանրակշիռ միանգամայն և փափուկ պարագայն յառաջ կը գայ նա ևս մեզ համար, զոր այսօրուքն մեզ, մեր Պատրիարքարանին, ազգ. վարչութեան և երեսփ, ժողովոյ ուշադրութեանն ու նկատողութեանը կը յանձնարարեմք, առ որս հաւանական է թէ մօտ օրէն ներկայանայ այսպիսի խնդիր մը, որոյ առաջը մեր անպատրաստի կամ տամարդի գտնուելէն աւելի անպատրու և նուաստացողիչ բան չը կրնար ըլլալ մեզ համար:

(«Մէծմուսայի Հաւատարմ»)՝

ԳԵՐՄԱՆԻԱ

Այս օրերս Երևանի կրօնականութեան վրա, — ինչպէս ասում են Գերմանացուք — մի նոր բրոշուր էլ աւելացաւ. բրոշուրի վերնուղիւն է իշխան Քիւմարի և նրա դարը: Այս բրոշուրի հեղինակը «Post» լրագրի խմբագիրն է: Նրա անունն է Հերման Կլեյ, և եթէ մի կողմը գնեք հեղինակի դէպի իր հերոսը ունեցած անչափ սերը, որը իր ծայրայիտ շափազանցութեամբ գրեթէ

երկրպագութեան է հասնում, մարդ կարգաւոր այդ բրոշուրը, ակամայ կարծում է թէ «Սառն լրագիր» թերթը կամ թէ մի որ և է ուղղափառ եկեղեցական լրագիր է կարգում: Կրօնում ինչպէս և փիլիսոփայութեան մէջ, պ. Կլեյ ընդունում է հաւատը, աստուածատեւութիւնը և հմայութիւնը, բայց նա հերքում է առողջ գաղափարները և գիտութիւնը. քաղաքականութեան մէջ նա ընդունում ու պաշտպանում է ժողովրդական ականջութիւնները, բայց հերքում ու պիտաբակում է յեղափոխութիւնը. իշխանութեան վերաբերութեամբ նա ընդունում է Աստուածային կամքի զօրութիւնը, և հերքում է ժողովրդի կամքը: «Հաւատի մի գաղափարը, ասում է նա, բաւական է ժողովրդի ամբողջ կենսութեան տիրապետելու: Յեղափոխութեան այն մեծ տաղանակը, որ այսօր յուզում է ամբողջ Գերմանիային, և որին շուտով մենք միայն իբրև մի երազ, մի լոկ պատմական անցք կը յիշենք, ամեն կրիտիկա, ամեն քաղաքական և կրօնական ազատամտութիւն, և այն բոլոր ձգտումները դէպի անհատական ազատութիւնը, հաւասարութիւնը և ժողովրդի և նրա ներկայացուցիչների բարձր նշանակութիւնն ու ազդեցութիւնը, որոնք զանազան ճարտիկ կուսակցութիւնների շնորհիւ այնքան ոյժ ստացան Գերմանիայում, և մինչև անգամ ճշմարտութեան տեղ ընդունվեցան, այս բոլորը վերջապէս տեղի տուին ու ոչնչացան իշխան Բիսմարկի ազգային, միապետական և քրիստոնէական գաղափարների առաջին Կերջապէս պատուելի Կլեյ իր բրոշուրը վերջացնում է ասելով, որ իշխան Բիսմարկ այն բժիշկն է, որ այնքան հարկաւոր է մի այսպիսի հիւանդ դարին, նա իր ժամանակի փրկիչն է, նա օրինակ է ապագային...»

Անշուշտ «բժիշկ», «փրկիչ», «օրինակ» խօսքերը ծայրայիտ շափազանցութիւն կարելի է համարել իշխան Բիսմարկի համար, բայց մի բան կարելի է արգար խղճմանքով ասել այդ մարդու մասին, այն է, որ եթէ Ֆրանսիան պատմութեան առաջ պարծնեայ իր մեծ յեղափոխութեամբ, զրա փոխարէն էլ իշխան Բիսմարկ կարող է պարծնեալ ամբողջ եւրոպայի առաջ իր միապետական յեղափոխութեամբ, այն միապետական յեղափոխութեամբ որ մեզ ակամայ յիշեցնում է Մանտոֆֆէլէի և Ստասիլի ժամանակները:

«National Zeitung» լրագիրը պատմում է սօցիալականների պարագլուխ երևելի Հայնշլի մահուան տարեդարձի հանդէպը. հանդէսը կատարվեցաւ Բերլինում մարտի 13-ին: Սօցիալականների այդ ցուցմունքը ամենականոնաւոր և ամենախաղաղ կերպով վերջացաւ Հարիւլաւոր մարդիկ, կանայք, երիտասարդ աղջիկներ ու տղայք կարմիր ժապակեանքով զարդարած պատկեր էին դնում գերեզմանի վրա. վերջ յիշած լրագիրը ասում է, որ այդ պատկերի թիւը այնքան շատ էր, որ գերեզմանը 1 1/2 արշին բարձրութեամբ ծածկուած էր պլաստիկի սահալի քանակութեամբ:

Գերմանիայի յետագէժ կուսակցութիւնը ուղղափառ կղերականների ու բարձրագոյն աւետարանների հետ միասին բողոքում են, որ մարմնական պատժի օրէնքը վերահաստատվի: Նրանց կարծիքով միայն ծեծք կարող է սանձ դնել կոպիտ ամբոխի շարժումներին: Գերմանացուք են գալի զանազան սօցիալական ազատամտութիւններից, և որոնց համար բանտը աւելի մի ապաստանարան է քան թէ մի ուղիւշ հիմարկութիւն, բանտարկվածներից շատերը աւելի հանգստութիւն են վայելում այդ բանտերում քան թէ իրանց նեղ ու խոնաւ կացարաններում: Այս բողոք հանձարը ծնունդ են միայն երկու կղերական լրագիրների:

Սգատամիտ լրագիրները մինչև անգամ արժան էլ չեն համարում դրանց որ և է պատմական տարու:

ՄՇԱԿԻ ՀՆՈՒԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳՈՍԵՒՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆ

ԲԵԼԳՐԱԿ, 22 մարտի (3 ապրիլ): Անգլիայի և Ներքինի մէջ կայացած առևտրական դաշնագիրը հաստատվեցաւ. այդ դաշնագրի հիման վրա Ներքին այսօրվանից դադարեցնում է անգլիական հիւպատոսարանի հետ ունեցած իրաւարանական գործողութիւնը: Ե՛իշ և Լէսօփայ քաղաքները լքցված են անգլիացի առևտրական գործակատարներով:

ՅԵՏԻՆԻԷ, 22 մարտի (3 ապրիլ): Զէրնօ-գորիայի իշխանը Ներքինի Միլան իշխանից ստացաւ Տակօպի պատուանշանը:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 23 մարտի: Այսօր կը հասնեն այստեղ գերեզմալ Տօլէբէն և իշխան Իմէրէթիսկին:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 23 մարտի: Այսօր երկոյնան Տօլէբէն և իշխան Իմէրէթիսկի հասան այստեղ:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 22 մարտի: Պետական բանկի 5% տոմսերը առաջին շրջանի արժէ 96 ռ. 75 կ., երկրորդ 96 ռ. 25 կ., երրորդ 96 ռ., չորրորդ 96 ռ. 25 կ., ներքին 5% տոմսերն փոխառութեան տոմսերը արժէ 237 ռ. 50 կ., երկրորդ 233 ռ. 50 կ., արևելեան առաջին փոխառութեան տոմսերը 93 ռ. 50 կ., երկրորդ 93 ռ. 62 կ., ոսկի 8 ռ. 41 կ.: Ռուսաց 1 ռուբլ Լոնդոնի վրա արժէ 23,43 պէնս: Ռուսաց 100 ռուբլ Գերմանիայի վրա արժէ 200 մարկ 25 պֆ, Փարիզը վրա 247 ֆրանկ:

ԼՕՆԻՍ, 23 մարտի (4 ապրիլ): Համայնքների ժողովում Բօրկ պատասխանելով Կօմիտիին, ասաց թէ կառավարութիւնը իմացել է, որ Ֆրանսիան տիրել է Մատականդ կղզուն, բայց գերեզմալ Ատարնէյ Ֆէրրա Լէօնէ բողոքեց այդ լուրի դէմ, բրիտանական կառավարութիւնը այս պատճառով բողոք ներկայացրեց Փրանսիական կառավարութեան:

ՊԵՏԸ, 23 մարտի (4 ապրիլ): Ունգարացոց ներկայացուցիչների ժողովում Տիսսա արևելեան Բուժիկայի հարցի վերաբերութեամբ պատասխանեց, որ բանագնացութիւնները որովհետև դեռ շարունակում են, ուստի նա ոչինչ չէ կարող հաղորդել այդ հարցի վերաբերութեամբ, մինչև որ հարցը չը ստանայ մի որոշ վճիռ: Բանագնացութիւնների մէջ պարզ երևում է այն իրողութիւնը, որ Անգլիան է զլխաւոր դեր խաղացողը: Աւստրո-Ունգարական պատգամաւորների ժողովը յայտնեց, որ նրա բոլոր ձգտումներն ու բողոքներն այն է որ Բէրլինի դաշնագիրը իրազործվի:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 25 մարտի: «Правит. Вѣстн.» լրագիրը հաղորդում է, որ Բայրաբազոյն հրամանով կարգադրված է, որ եկող ուսումնական տարվայ սկզբից սկսած մեղքի—խիրուրդիական ձեռնարկը պէտք է անուանափոխվի, և պէտք է մասնաւոր զենուուրական բժշկական ձեռնարան դառնայ: Բողոք ուսանողների թիւը այդ ձեռնարանում նշանակված է 500 հոգի, դրանք բոլորն էլ թոշակառուներ կը լինեն, և իւրաքանչիւր տարվայ համար, որ նրանք կը մնային ձեռնարանում, նրանք պէտք է պարտաւորվեն տարի ու կէս ծառայել այդ ձեռնարանը կուրենայ միայն երեք կուրս, որովհետև երկու ստորին կուրսերը բաց են թողնուում: Գլխուրդական բժշկական ձեռնարանում կընդունվեն այն ուսանողները, որոնք աւարտած կը լինեն համալսարանի բժշկական և կամ բնագիտական մասնի առաջին երկու կուրսերը: ձեռնարան մտնող ուսանողները որոշված երկու են ընդունում: Բարձրագոյն հրաման է մի յանձնաժողով կազմել որպէս զի նա քննէ հարկահանութեան այն ծրագիրը, որի մէջ առաջարկված է փոխել ներկայ գլխահարկ ժողովուրդ սխտանան, և նոյն իսկ հարկը լրացնել կայսերական եկամուտների ուրիշ աղբիւրներից: Յանձնաժողովի նախագահը, Ֆինանսների միւստրը կը լինի, որին իրաւունք է արված հրաւիրել մասնագէտ անձինքներ յանձնաժողովի աշխատութիւններին մասնակցելու:

ՎԵՐՍԱՅԼ, 24 մարտի (5 ապրիլ): Սէնտալը ընդունեց այն առաջարկութիւնը, որով կառավարութեանը խնդրում էին 3000,000 ֆրանկի կրէդիտ բաց անել, ծածկելու այն ծախսերը, որ պատճառեցի թողութիւնը ստացած քաղաքայինների հարկերը վերադառնալը: Սէնտալ նիտերը յետաձգվեցան մինչև մայիսի 8-ը, իսկ պատգամաւորների ժողովը նիտերը—մինչև նոյն ամսվայ 15-ը:

Խմբագիր—Հրատար. ԳԻՐԳՈՐ ԱՐՄԲՈՒՆԻ

